

Priloga „Gorenjcu“ števil. 36 z dne 7. septembra 1906.

Dopisi.

Dovje. V zadnjem sobotnem «Slovincu» se pritožuje naš župan, ker smo ga tuintam za njegovo delovanje malo okrecali. «Pes zavili, ako mu stopiš na rep» in tako je tudi z našim županom. Pa on se ne pritožuje samo, da ga nasprotniki blatijo po «Jeseniški Straži», temveč hoče svoje delovanje precenjevati in hvaliti. Namen je prozoren! Blizajo se občinske volitve, in ker ne more dobiti ljudi, ki bi hvalili njegovo delovanje, mora storiti to sam, da bi tako še dobil zupanje pri volilcih. Bodi mu nekaj odgovora na njegovo hvalisanje.

On se hvali, koliko je prinesla občinska naklada na žganje — občini koristi. Mi se s tem popolnoma strinjamo, da je bilo pobiranje te naklade za občinsko blagajno ugodno, a neugodno je bilo pa za volilce in sploh za ljudstvo stanujoče v občini. Edino korist od tega so nekoliko imeli veliki davkoplačevalci, glavno korist pa je imela tukajšnja cementna tovarna. On pravi, da so občani plačevali manjše naklade; to je res! a ne pomisli pa, da so plačali pri kupovanju žganja, kateri se je bil radi te naklade tudi podražil, skoraj vsi še večjo naklado, kajti smelo rečemo, da skoro vsak volilec rabi žganje bodisi za lastno osebo, ali pa za družino. S pobiranjem te naklade obdačeno je bilo le revno ljudstvo v korist tukajšnje nemške tovarne. Župan naj samo pomisli, kako so pri zadnjem proračunu, ko je zopet prišel s to zahtevo, ugovarjali skoraj vsi odborniki, tudi njegovi najboljši pristaši, izvzemši Nemca Winziga in znanega nemškega podrepunika z Dovjega in tako pokopali njegov predlog, ker niso marali več polniti nemške blagajne. Kar se tiče občinske ceste skozi Mojstrano, katera se popravi in uvrsti med okrajne ceste, obžalujemo, da naš župan ne vidi še celo, kakšna napaka se stori s tem; od te ceste bode imela korist zopet le tovarna, ker ji ne bode več treba popravljati ceste skozi Mojstrano, drugi občani pač ne vidijo v tem nikake koristi. Le povpraša naj ljudstvo po Mojstrani in zvedel bode o koristi te ceste. Mojstrana pa ostane še vedno brez primerne ceste na kolodvor in občina bode prisiljena sama zgraditi to cesto, katera pa tudi potem ostane le občinska in jo bode le občina morala vzdrževati. Kdo je nadalje kriv, da se je ta cestna zadeva tako zavlekla in da bode še sedaj napačno speljana, premišljuje naj naš župan o burni občinski seji od zadnje seje in nadaljnih v sili storjenih korakov in spoznati bode pač mogel, da leži glavna krivda na njem, kajti ravno on je isti, ki se je upiral, da bi se kaj ukrenilo o cestni zadevi. Povemo mu zopet, da bi v občno korist le bila okrajna cesta od Savskega mosta skozi Mojstrano in poleg železnice mimo kolodvora zopet na državno cesto. In da je bila njegova dolžnost, pote-

govati se le za to cesto; on je naklonjen le nemški tovarni, in je seveda moral delovati le za cesto od tovarne. Tej cesti se bode pač lahko reklo «tovarniška cesta». Kar se tiče nemškega napisa pri stavbi šole, zadene pač le župana krivda, da je kaj takega, za naš narod hudo žaljivega trpel in na nobeno pozivanje ni nič storil. Deska je bila nabita na občinskem imetju, in tu ima besedo zopet župan. Pri sestavi volilnega imenika pravi župan, da se je zmotil. No, take velike zmote ne delajo županu nikak sijaj; kajti on pokaže s tem le svojo nezmožnost za župana. Ni pa tudi bilo vse zmoteno, kakor on trdi, saj se je vendar sam izrazil proti odličnemu volilcu, da je **nalašč** ven spustil več volilcev; le to je resnica in se mu lahko dokaže. Naravnost osmeši se pa naš župan, ako trdi, da se je izrekel že pri izvolitvi, da prevzame županstvo le za eno dobo! Kateri župan pa se je že za več dob skupaj vsedel na županski stolec?! Kar čuditi se pa moramo, da naš župan naenkrat hoče biti naroden, ko je v narodnem oziru skozi ves čas svojega županovanja spal in se protivil vedno vsakemu narodnemu napredku. Tako si hoče kar naenkrat prisvajati zaslugo, da je dobila naša pošta in železniška postaja dvojezični pečat. Vprašamo ga vendar, je li on sprožil to misel! Storil ni v tem pač nič družega, nego izvršil je to, kar je občinski odbor — pa ne na njegov predlog — sklenil, in zato je pač kot župan tukaj, da izpelje odborove sklepe, ravno isto je o prispevku za družbo sv. Cirila in Metoda ter za učiteljski konvikt. Ako je pozabil že vse to, naj čita zapisnike odborovih sej. Ako pa natančno čita te zapisnike, sezna se bode zopet s sklepom občinskega odbora o odpravi desk s samonemškimi napisi, katerega pa on vendar ni hotel, oziroma ni upal storiti, kajti lahko bi se mu bilo pripetilo, da bi ga bil ustavil kak Dreyfuss e tutti quanti. Sramota je za našo občino, ako se še vedno blišče ti samonemški napisi po celi občini in da namorajo celo naši narodni bratje na Koroškem opominjati na to in buditi nas iz narodnega spanja. Naravnost gorostasno pa je, da hvali naš župan svoje delovanje o šolski gradbi! Pomisli naj vendar, da mora župan delati le v korist vseh občanov! V tem on občane iz Mojstrane naravnost po mačehovsko ponižuje in jih smatra le nekako za privesek občine. Dobro mu je še znano, da je Mojstrana izključno le zahtevala novo šolo pri državni cesti. Osobito se bodemo pa sedaj začeli pečati o našem skupnem in občinskem posestvu, kjer bode župan kakor tudi njegov praded čutil marsikatero grenko, kajti znano nam je natančno, kako je prešlo toliko skupnega posestva na občino, kdo je to zakrivil, kdo je zadrževal, da bi se to ne zvedelo pravočasno, pa tudi kdo sedaj nasprotuje, da bi le-ta svet prišel zopet nazaj, prepisan na našo skupnost, kakor je bil. Seznanili bodemo ljudstvo tudi s tem, kaki sebični nagibi so

bili pri tem in so tudi še sedaj in kdo bi slednjič od tega imel največ koristi.

Novičar.

Kadilnikova veselica, katero je priredila kranjskogorska podružnica slovenskega planinskega društva svojemu največjemu dobrotniku in podpiratelju, g. starosti slovenskih hribolazcev gospodu Franu Kadilniku v čast in v znak svoje hvaležnosti dne 2. septembra t. l. na Jesenicah, je prav lepo uspela in pokazala, kako cenijo slovenski planinci svojega prvaka in pospešitelja slovenske turistik. Na kolodvoru v Jesenicah je bil slavljenec sprejet in pozdravljen od deputacije kranjskogorske podružnice slov. planinskega društva in jeseniškega Sokola v kroju, za kar se je slavljenec ginjen zahvaljeval. V krasno s cvetlicami okrašeni kočiji znanega rodoljuba in osebnega prijatelja slavljenca, gospoda nadpoštara Schrey-a, se je slavljenec, katerega je spremljeval tajnik osrednjega odbora gosp. Hauptman, vozil skozi Jesenice na veselčni prostor, lepo okrašeni vrt restavraterja g. Višnerja. Med vožnjo je občinstvo živahno pozdravljalo slavljenca in iz mnogih hiš so ga narodne dame obsipale s šopki in cveticami. Pri vhodu na veselčni prostor je slavljenca sprejelo in pozdravilo načelnštvo kranjskogorske podružnice slov. planinskega društva in mnogo prijateljev in čestilcev. Čez Rožco je prinesel s Koroškega g. dr. Oblak slavljenca pristrčne pozdrave koroških Slovencev in v pristrčnem govoru pojasneval važnost Kadilnikove kočije na Golici ter velike zasluge slavljenca za razvoj slovenske turistik in slovenstva sploh. Po končanem govoru so čili jeseniški Sokoli vzdignili slavljenca na rame ter ga med navdušenimi «Živio»- in «Nazdar»-klici nosili po vrtu. V imenu akademičnega planinskega krožka v Pragi je slavljenca pozdravil tehnik g. Rus ter naznanil, da je Kadilnikova kočija na Golici z ozirom na današnje slavlje okinčana. Gospod Kadilnik se je obema govornikoma do solz ginjen zahvalil za prijazne pozdrave in napitnice ter je v svojem daljšem govoru zanimivo pripovedoval, kako in kdaj je pričel hribolaziti po naših planinah, na katerih takrat še ni bilo zaznamovanih potov in varnostnih naprav, kakor jih je sedaj v toliki obilici, da je na primer naš Triglav že «kar pokvarjen». Med tem je prehitro prešel čas, da se je moral slavljenec, spremljevan od pristrčnih ovacij, odpeljati proti domu. Na veselčnem prostoru se je pa zabava nadaljevala do pozne ure tembolj, ker je imela mladina dovolj prijetne prilike se sukati in vrteti. Pri veselici, ki je bila prav dobro prirejena, je svirala tovarniška godba zelo dobro in pridno. Restavracija je izborno delovala. Narodne dame so neutrujeno sodelovale po šotorih in jim gre tudi sicer za lepo vspelo veselico vse priznanje. Pevski zbor, ki se je sestavil iz navzočih pevcev, je zapel več narodnih pesmi prav izborno. H.

Zahtevajte 'Gorenjca' v vseh kavarnah in gostilnah!

Ljubljana (Kolizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogledala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špecialiteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žilnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

180-10

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obešalnik, miza, stensko ogledalo.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Špecialitete v nevestininih balah. Veliki prostori, prtilično in v l. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.

Jv. Pr. Sampret, tiskarna v Kranju.

Rezervna zaklada: **K 66.277.**

Denarni promet v l. 1905: **K 3,216,500.**

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

s podružnico na Jesenicah

sprejema hranilne vloge od vsakega in jih obreštuje po

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovi denar, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Posojila se dajejo na vknjižbe po 5 1/4 %, na menice pa po 6 %. — Eskompirajo se tudi trgovske menice.

Uradije se v centrali in podružnici vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne, izvzemši nedelje in praznike popoldne.

Poštno-hranilnični račun št. 45.867.

151-6